

2. Okoliščina, da ima davčni zavezanec v državi članici vložitev zahtevka za vračilo hčerinsko družbo v stoddostni lasti, ki je skoraj izključno namenjena temu, da zanj opravlja razne storitve v zvezi s tehničnim testiranjem, v položaju, kot je ta iz spora o glavni stvari v zadevi C-318/11, ne vpliva na to razlago.

(¹) UL C 269, 10.9.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Déborah Prete proti Office national de l'emploi

(Zadeva C-367/11) (¹)

(Prosto gibanje oseb — Člen 39 ES — Državljan države članice, ki išče zaposlitev v drugi državi članici — Enako obravnavanje — Denarna pomoč za čakanje na prvo zaposlitev v korist mladih, ki iščejo prvo zaposlitev — Dodelitev, pod pogojem najmanj šestletnega šolanja v državi gostiteljici)

(2012/C 399/08)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Déborah Prete

Tožena stranka: Office national de l'emploi

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Belgija) – Razlaga členov 12, 17, 18 in 39 ES (postali člani 18, 20, 21 in 45 PDEU) – Denarna pomoč za čakanje na prvo zaposlitev v korist mladih, ki iščejo prvo zaposlitev – Dodelitev, pogojena z vsaj šestletnim šolanjem v izobraževalni ustanovi zadevne države članice – Zavrnitev dodelitve državljanu druge države članice, ki je srednjo šolo dokončal v tej drugi državi, samo zaradi neizpolnjevanja zgoraj navedenega pogoja – Dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri presoji povezanosti mladega z nacionalnim trgovim delu.

Izrek

Člen 39 ES nasprotuje določbi, kot je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki pravico do denarne pomoči za čakanje na prvo zaposlitev za mlade, ki iščejo prvo zaposlitev, pogojuje s tem, da se je zainteresirana oseba vsaj šest let šolala v izobraževalni ustanovi države članice gostiteljice, saj ta pogoj preprečuje upoštevanje drugih reprezentativnih elementov, ki bi lahko izkazovali obstoj dejanske povezave med

prosilcem za denarno pomoč in zadevnim geografskim trgovim delu, in zato presega to, kar je potrebno za doseganje cilja, ki mu sledi ta določba, in sicer zagotovitev obstoja take povezave.

(¹) UL C 282, 24.9.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 25. oktobra 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-387/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Člena 49 PDEU in 63 PDEU — Člena 31 in 40 Sporazuma EGP — Obdavčitev dohodkov iz kapitala in premičnega premoženja — Investicijske družbe rezidentke in nerezidentke — Davčni odtegljaj — Odbitek davčnega odtegljaja — Oprostitev dohodkov iz kapitala in premičnega premoženja — Diskriminacija — Utemeljitev)

(2012/C 399/09)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Mölls in C. Soulay, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: J.-C. Halleux in M. Jacobs, agenta)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnik: S. Behzadi-Spencer, agent)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 49 in 63 PDEU ter členov 31 in 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru – Obdavčitev dohodkov iz kapitala in premičnega premoženja – Oprostitev v korist investicijskih družb – Nacionalna ureditev, s katero je določen pri viru odtegnjen davek od dohodkov iz kapitala in premičnega premoženja („davčni odtegljaj“) – Diskriminacija tujih investicijskih družb, ki na nacionalnem ozemlju nimajo stalne poslovne enote, ker ne morejo zahtevati vračila zneska, plačanega iz naslova davčnega odtegljaja – Neobstoj utemeljitve

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da je ohranila različna pravila za obdavčitev dohodkov iz kapitala in premičnega premoženja glede na to, ali jih ustvarijo investicijske družbe rezidentke ali investicijske družbe nerezidentke, ki nimajo stalne poslovne enote v Kraljevini Belgiji, ni izpolnila obveznosti iz členov 49 PDEU in 63 PDEU ter členov 31 in 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.
3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko nosi svoje stroške.

(¹) UL C 305, 15.10.2011.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 25. oktobra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof
– Nemčija) – Bernhard Rintisch proti Klausu Ederu**

(Zadeva C-553/11) (¹)

*(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Člen 10(1) in (2)(a)
— Resna in dejanska uporaba — Uporaba v obliki, ki je
sama registrirana kot znamka in ki se razlikuje v elementih,
ki ne spremenijo razlikovalnega značaja znamke — Časovni
učinek sodbe)*

(2012/C 399/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bernhard Rintisch

Tožena stranka: Klaus Eder

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga člena 10(1) in (2)(a) Prve Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92) – Pojem „uporaba znamke“ – Nacionalna ureditev, ki dopušča da se tudi uporaba znamke v obliki, ki se razlikuje od tiste, v kateri je bila registrirana, šteje za uporabo registrirane znamke, če razlika ne spremeni razlikovalnega značaja znamke – Registracija znamke z namenom zagotavljanja ali razširitve področja varstva druge registrirane znamke – Legitimna pričakovanja – Uporaba spremenjene sodne prakse za položaje, ki so nastali pred razglasitvijo sodbe

Izrek

1. Člen 10(2)(a) Prve Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi se imetnik registrirane znamke zaradi dokazovanja

njene uporabe v smislu te določbe lahko skliceval na njeno uporabo v obliki, ki je drugačna od oblike, v kateri je bila ta znamka registrirana, ne da bi razlike med tema oblikama spremenjale razlikovalni značaj te znamke, in to ne glede na to, da je ta drugačna oblika sama registrirana kot znamka.

2. Člen 10(2)(a) Direktive 89/104 je treba razlagati tako, da nasprotuje taki razlagi nacionalne določbe, katere namen je navedeni člen 10(2)(a) prenesti v nacionalno pravo, v skladu s katero se zadnjenavedena določba ne uporablja za „obrambno“ znamko, ki je registrirana le zato, da se zagotovi ali razširi področje varstva druge registrirane znamke, ki je registrirana v obliki, v kateri se uporablja.

(¹) UL C 80, 17.3.2012.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 25. oktobra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd
Administracyjny – Poljska) – Maria Kozak proti Dyrektor
Izby Skarbowej w Lublinie**

(Zadeva C-557/11) (¹)

*(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi od 306 do 310 —
Posebna ureditev za potovalne agente — Prevoz, ki ga opravi
potovalna agencija, ki posluje v svojem imenu — Pojem
enotne storitve — Člen 98 — Nižja stopnja DDV)*

(2012/C 399/11)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maria Kozak

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Naczelny Sąd Administracyjny – Razlaga členov od 306 do 310 ter člena 98 v povezavi s točko (5) Priloge III k Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Področje uporabe posebne ureditve obdavčitve za potovalne agente – Zavrnitev uporabe nižje stopnje DDV, ki se uporablja za storitve prevoza, za prevoz, ki ga opravi turistična agencija v lastnem imenu v okviru izvedbe kompleksne storitve potovanja – Opredelitev enotne storitve